

eller Mellemtid eller Tid til at begive sig fra det ene Sted til det andet. Det ærede Medlem mente paa Grund af de lange Reie at maatte forlange en saa lang Skoletid. Det er netop Meningen med Forskolen, at der skal tages et væsentligt Hensyn til Afstanden fra Hjemmet, og at den ikke kommer til at ligge i lang Afstand fra Hjemmet. — Naar derimod det samme ærede Medlem har gjort opmærksom paa, at den første Linie i § 6. ikke er rigtig redigeret, giver jeg ham fuldstændig Ret. Det skal Udvalgets Flertal tage under Overveelse mellem 2den og 3die Behandling. Den bør ganske vist lyde anderledes, thi Forskolen bør kunne deles overalt, hvor det er hensigtsmæssigt, og det kan være hensigtsmæssigt haade at dele den i to Klasser eller at oprette en ny Forskole. Derimod kan Udvalgets Flertal paa ingen Maade gaa ind paa, at man skulde laa Bestemmelserne om Kjøbstadkommuneskolerne og Landkommuneskolerne sammen. Det ærede Medlem, som talte sidst (Dyrenbøll), har allerede gjort opmærksom paa, at det paa ingen Maade vilde være rigtigt at vedtage de Bestemmelser for Kjøbstadernes Bedkommende, som staa i Slutningen af § 7. 3die Stykke, men dertil kommer, at det ærede Medlem, der har stillet Forslaget, har overset, at der i § 1. i 1ste og 2den Linie staa, at i Reglen skulle Kjøbstadskolerne have eetaarige Klasser, og det er altsaa ikke noget Paabud, der uden videre gjælder for alle Kjøbstæder; men hvor disse ere meget smaa, eller mangle Raad til at oprette eetaarige Klasser, maa de komme overens med Ministeren om, at nøies med færre Klasser. — Det ærede Medlems nye Inddeling af Aaret kan jeg ikke gaa ind paa; jeg tror, at det der er bedst at blive ved det Bestaaende. Anordningen af 1814 for Landet fastsætter jo i § 7, at Skoleaaret regnes fra 1ste Mai til 31te Oktober og fra 1ste November til sidste April, og der forekommer mig ikke, at være Grund til at forlade den gamle Beregning. — Jeg kan henholde mig ganske til den høitærede Minister angaaende det sidste Undringsforslag, nemlig om, at Ordene i den nye § 7. 10de—11te Linie, om Oprettelsen af faste Lærerebæder, skulle udgaa. Der er fuldkommen god Grund til at forbeholde Ministeren Afgjørelsen deraf. Naar Staten, hvis dette Forslag bliver til Lov, kommer til at udrede en meget betydelig Sum til Alderstillaag, som rette sig efter Skolernes Antal, bliver Staten umiddelbart interesseret i de nye faste Skoleembeder, som oprettes, og det er altsaa rimeligt, at der konfereeres, ikke blot med Kirkeministeren, men mange Gange, ogsaa med Finansministeren, om det gaar an, at oprette nye, faste Skoler. Det ærede Kongevalgte Medlem fra Fyen mente, at det ikke behøvedes, at Skoleinspektorerne komme til at skjønne om, hvem der skal bestyre eller lede Forskolerne. Det skulde jeg dog tro var temmelig nødvendigt. Ganste vist kan der i mange Til-

fælde ikke være Tvivl om, at Skolekommissionen ligesaa godt kan gjøre det, men det er dog ikke altid, at man kan forudsætte, at Skolekommissionen kan eller vil skjønne om, hvorvidt en Mand eller Kvinde er stikket til at lede Forskolen. Det forekommer mig, at Skoleinspektøren er en sagtyndig Autoritet, som bør have Velighed til at sige et afgjørende Ord. Forøvrigt vil han naturligvis i Reglen følge Skolekommissionens Indstilling. Naar det ærede Medlem for Odense (B. Petersen), vil jeg dog minde om, hvad jeg allerede tilbød mig at bemærke ved Motivering af Undringsforslaget til dette Afsnit, at der vil blive megen Forskjel paa de forskjellige Stæder. I Kjøbstæderne tror jeg nok, der vil kunne spares Noget, men paa mange Stæder paa Landet ville Forskolerne maatte endog forarsage ikke ganske ubetydelige Udgifter. Det ærede Medlem, som sidder her skraas over for (C. Møller), beklagede at Udvalgets Flertal var gaaet bort fra Bestemmelsen om de 30 Børn som det højeste Antal, der maa være i hver Klasse. Det er Udvalgets Flertal stikket. Det ærede Medlem maa lægge Mærke til, at Ministeren havde, i det Mindste for Forskolernes Bedkommende, til Antallet af Børnene føiet et; omtrent, og han havde desuden i § 5. tilføiet den Bestemmelse, at hvor der var over 30 Børn i een Klasse, skulde der uophødelig træffes Foranstaltninger til at oprette flere Klasser eller en ny Skole. Saa strengt forekom det indledt id ikke Udvalget, man skulde tage Tallet. Tyrgetype har Udvalget sat som den yderste Grændse, men det har tilføiet, at hvor Elevernes Antal i to paa hinanden følgende Skoleaar nævner sig 40, skal der træffes Anstalter til, at det kan nedsettes til 30. Det er altsaa kun en Formildelse i Talbestemmelsen, man foreslaar; man har paa ingen mulig Maade villet gaa bort fra den, thi, som jeg sagde før, jeg vil hellere se Antallet af Børn i en Klasse indskrænket til 25 end til 30. Heller ikke har Udvalget paa nogen Maade glemt, at der i Loven af 1856 § 1 staa, at Tallet af Børn ikke maa overstige 100 i een Skole, ikke i een Klasse, men mange Stæder undervises begge Klasser sammen. (Modsigelse.) jo! og saa bliver det en daarlign Undervisning, naar der er saa mange Elever. Et æret Medlem (Zuel) spurgte, hvorfor Udvalget havde gjort Forandringer i § 9 og ubid det Historieundervisningen til at omfatte foruden Fædrelandets ogsaa de to andre Rigers Historie. Smid- lertid veed jo det ærede Medlem, at Oldtidens Historie er sælles for alle de nordiske Lande, at for Norges Bedkommende er Historien sælles med Danmarks i flere hundrede Aar, og at ogsaa den svenske Historie i det Mindste i Unionstiden falder sammen med den danske. Det er ganske vist den mindste Tid, men det forekommer mig, at ligesaa naturligt som det var, at man i